

Kapitola 3.: Diagnostické grafy a testy normality dat

3.1. Motivace

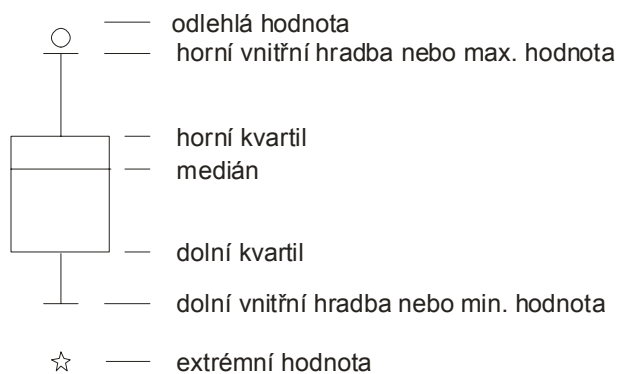
Diagnostické grafy slouží především k tomu, aby nám pomohly orientačně posoudit povahu dat a určit směr další statistické analýzy. Při zpracování dat se často předpokládá splnění určitých podmínek. V případě jednoho náhodného výběru je to především normalita (posuzujeme ji pomocí NP plotu, Q-Q plotu, histogramu) a nepřítomnost vybočujících hodnot (odhalí je krabicový diagram). U dvou či více nezávislých náhodných výběrů sledujeme kromě normality též shodu středních hodnot nebo shodu rozptylů - homoskedasticitu (porovnáváme vzhled krabicových diagramů). V případě jednoho dvourozměrného náhodného výběru často posuzujeme dvourozměrnou normalitu dat (použijeme dvourozměrný tečkový diagram s proloženou $100(1-\alpha)\%$ elipsou konstantní hustoty pravděpodobnosti).

Vzhledem k důležitosti předpokladu normality se vedle grafického posouzení doporučuje též použití některého testu normality, např. Kolmogorovova – Smirnovova testu nebo Shapirova – Wilkova testu. K závěrům těchto testů však přistupujeme s určitou opatrností. Máme-li k dispozici rozsáhlejší datový soubor (orientačně $n > 30$) a test zamítne na obvyklé hladině významnosti 0,01 nebo 0,05 hypotézu o normalitě, i když vzhled diagnostických grafů svědčí jenom o lehkém porušení normality, nedopustíme se závažné chyby, pokud použijeme statistickou metodu založenou na normalitě dat.

3.2. Krabicový diagram

3.2.1. Popis diagramu

Umožňuje posoudit symetrii a variabilitu datového souboru a existenci odlehlých či extrémních hodnot. Způsob konstrukce je zřejmý z obrázku:

Odlehlá hodnota leží mezi vnějšími a vnitřními hradbami, tj. v intervalu $(x_{0,75} + 1,5q, x_{0,75} + 3q)$ či v intervalu $(x_{0,25} - 3q, x_{0,25} - 1,5q)$.

Extrémní hodnota leží za vnějšími hradbami, tj. v intervalu $(x_{0,75} + 3q, \infty)$ či v intervalu $(-\infty, x_{0,25} - 3q)$.

3.2.2. Příklad

U 30 domácností byl zjišťován počet členů.

Počet členů	1	2	3	4	5	6
Počet domácností	2	6	4	10	5	3

Pro tyto údaje sestrojte krabicový diagram.

Řešení:

Připomeneme nejprve definici α -kvantilu. Je-li $\alpha \in (0; 1)$, pak α -kvantil x_α je číslo, které rozděluje uspořádaný datový soubor na dolní úsek, obsahující aspoň podíl α všech dat a na horní úsek obsahující aspoň podíl $1 - \alpha$ všech dat. Pro výpočet α -kvantilu slouží algoritmus:

$$n\alpha = \begin{cases} \text{celé číslo } c \Rightarrow x_\alpha = \frac{x_{(c)} + x_{(c+1)}}{2} \\ \text{ne celé číslo} \Rightarrow \text{zaokrouhlíme nahoru na nejbližší celé číslo } c \Rightarrow x_\alpha = x_{(c)} \end{cases}$$

Pro speciálně zvolená α užíváme názvů: $x_{0,50}$ – medián, $x_{0,25}$ – dolní kvartil, $x_{0,75}$ – horní kvartil, $x_{0,1}, \dots, x_{0,9}$ – decily, $x_{0,01}, \dots, x_{0,99}$ – percentily. Jako charakteristika variability slouží kvartilová odchylka: $q = x_{0,75} - x_{0,25}$.

V našem případě rozsah souboru $n = 30$. Výpočty potřebných kvantilů uspořádáme do tabulky.

α	$n\alpha$	c		x_α
0,25	7,5	8	$x_{(c)}=x_{(8)}$	2
0,50	15	15	$\frac{x_{(15)} + x_{(16)}}{2}$	4
0,75	22,5	23	$x_{(c)}=x_{(23)}$	5

Dolní kvartil je 2, tedy aspoň čtvrtina domácností má aspoň dva členy.

Medián je 4, tedy aspoň polovina domácností má aspoň 4 členy.

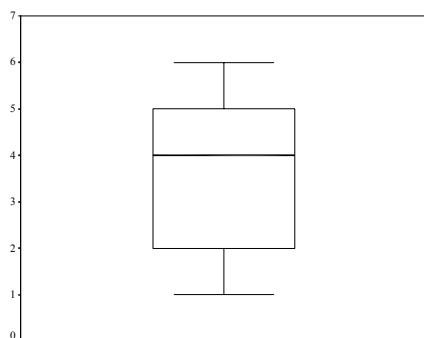
Horní kvartil je 5, tedy aspoň tři čtvrtiny domácností mají aspoň 5 členů.

Vypočteme kvartilovou odchylku: $q = x_{0,75} - x_{0,25} = 5 - 2 = 3$.

Dolní vnitřní hradba: $x_{0,25} - 1,5q = 2 - 1,5 \cdot 3 = -2,5$

Horní vnitřní hradba: $x_{0,75} + 1,5q = 5 + 1,5 \cdot 3 = 9,5$

Nakonec sestrojíme krabicový diagram:

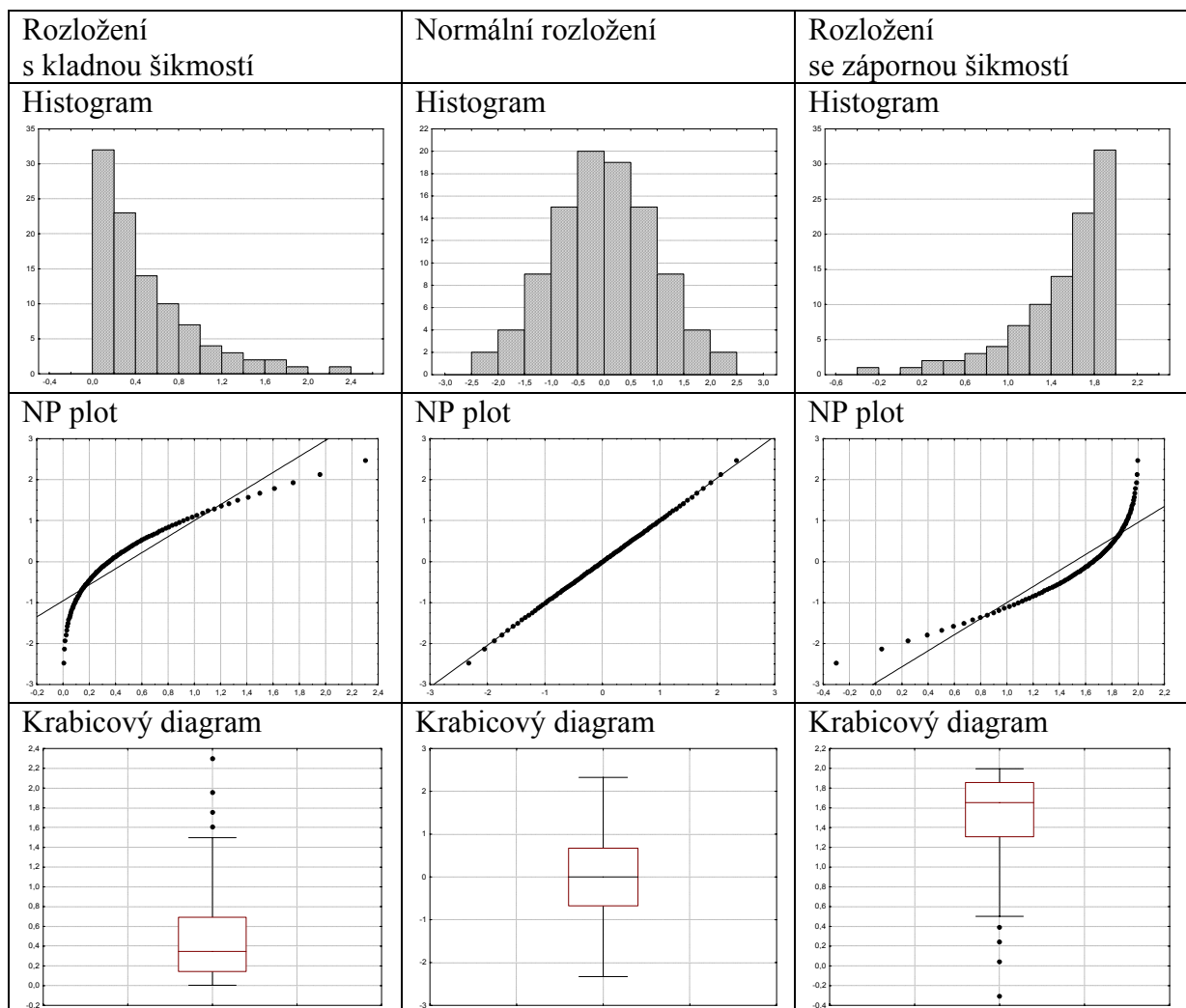
Vidíme, že datový soubor vykazuje určitou nesymetrii – medián je posunut směrem k hornímu kvartilu, soubor je tedy záporně zešíkmen. V souboru se nevyskytují žádné odlehle ani extrémní hodnoty.

3.3. Normální pravděpodobnostní graf (NP-plot)

3.3.1. Popis grafu

NP-plot umožňuje graficky posoudit, zda data pocházejí z normálního rozložení. Způsob konstrukce: na vodorovnou osu vynášíme uspořádané hodnoty $x_{(1)} \leq \dots \leq x_{(n)}$ a na svislou osu kvantily u_{α_j} , kde $\alpha_j = \frac{3j-1}{3n+1}$, přičemž j je pořadí j -té uspořádané hodnoty (jsou-li některé hodnoty stejné, pak za j bereme průměrné pořadí odpovídající takové skupince). Pocházejí-li data z normálního rozložení, pak všechny dvojice $(x_{(j)}, u_{\alpha_j})$ budou ležet na přímce.

Pro data z rozložení s kladnou šikmostí se dvojice $(x_{(j)}, u_{\alpha_j})$ budou řadit do konkávní křivky, zatímco pro data z rozložení se zápornou šikmostí se dvojice $(x_{(j)}, u_{\alpha_j})$ budou řadit do konvexní křivky.

3.3.2. Příklad

Desetkrát nezávisle na sobě byla změřena jistá konstanta. Výsledky měření: 2 1,8 2,1 2,4 1,9 2,1 2 1,8 2,3 2,2. Pomocí normálního pravděpodobnostního grafu posuďte, zda se tato data řídí normálním rozložením.

Řešení:

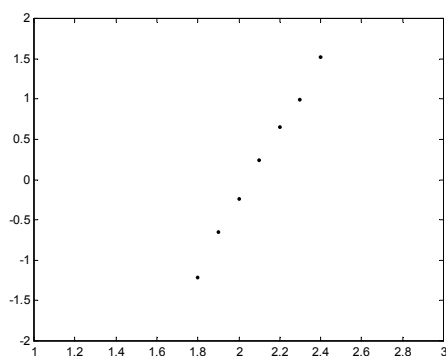
usp.hodnoty	1,8	1,8	1,9	2	2	2,1	2,1	2,2	2,3	2,4
pořadí	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
průměrné pořadí	1,5	1,5	3	4,5	4,5	6,5	6,5	8	9	10

Vektor hodnot průměrného pořadí: $j = (1,5 \ 3 \ 4,5 \ 6,5 \ 8 \ 9 \ 10)$,

vektor hodnot $\alpha_j = \frac{3j-1}{3n+1} = (0,1129; 0,2581; 0,4032; 0,5968; 0,7419; 0,8387; 0,9355)$,

vektor kvantilů $u_{\alpha_j} = (-1,2112; -0,6493; -0,245; 0,245; 0,6493; 0,9892; 1,5179)$.

Normální pravděpodobnostní graf

Protože dvojice $(x_{(j)}, u_{\alpha_j})$ téměř leží na přímce, lze usoudit, že data pocházejí z normálního rozložení.

3.4. Kvantil-quantilový graf (Q-Q plot)

3.4.1. Popis grafu

Umožňuje graficky posoudit, zda data pocházejí z nějakého známého rozložení (např. systém STATISTICA nabízí 8 typů rozložení: beta, exponenciální, Gumbelovo, gamma, log-normální, normální, Rayleighovo a Weibulovo). Pro nás je nejdůležitější právě normální rozložení.

Způsob konstrukce: na svislou osu vynášíme uspořádané hodnoty $x_{(1)} \leq \dots \leq x_{(n)}$ a na

vodorovnou osu kvantily $K_{\alpha_j}(X)$ vybraného rozložení, kde $\alpha_j = \frac{j-r_{adj}}{n+n_{adj}}$, přičemž r_{adj} a n_{adj}

jsou korigující faktory $\leq 0,5$, implicitně $r_{adj} = 0,375$ a $n_{adj} = 0,25$. (Jsou-li některé hodnoty $x_{(1)} \leq \dots \leq x_{(n)}$ stejné, pak za j bereme průměrné pořadí odpovídající takové skupince.) Pokud vybrané rozložení závisí na nějakých parametrech, pak se tyto parametry odhadnou z dat nebo je může zadat uživatel. Body $(K_{\alpha_j}(X), x_{(j)})$ se metodou nejmenších čtverců proloží přímka.

Čím méně se body odchylují od této přímky, tím je lepší soulad mezi empirickým a teoretickým rozložením.

3.4.2. Příklad

Pro data z příkladu 3.4.1. posuďte pomocí kvantil – kvantilového grafu, zda pocházejí z normálního rozložení.

Řešení:

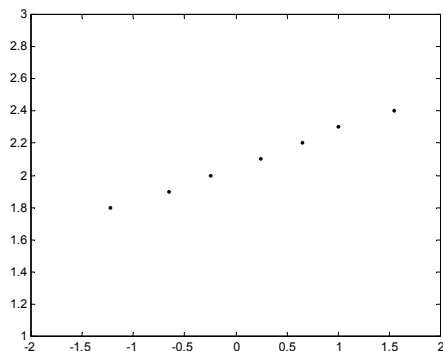
Na základě tabulky vytvořené při řešení příkladu 3.4.1. stanovíme:

vektor hodnot průměrného pořadí: $j = (1,5 \ 3 \ 4,5 \ 6,5 \ 8 \ 9 \ 10)$,

vektor hodnot $\alpha_j = \frac{j - 0,375}{n + 0,25} = (0,1098; 0,2561; 0,4024; 0,5976; 0,7439; 0,8415; 0,939)$,

vektor kvantilů $u_{\alpha_j} = (-1,2278; -0,6554; -0,247; 0,247; 0,6554; 1,0005; 1,566)$

Kvantil – kvantilový graf

Vzhled grafu nasvědčuje tomu, že data pocházejí z normálního rozložení.

3.5. Histogram

3.5.1. Popis grafu

Umožňuje porovnat tvar hustoty četnosti s tvarem hustoty pravděpodobnosti vybraného teoretického rozložení. (Ve STATISTICÉ je pojem histogramu širší, skrývá se za ním i sloupkový diagram.)

Způsob konstrukce ve STATISTICÉ: na vodorovnou osu se vynášejí třídící intervaly (implicitně 10, jejich počet lze změnit, stejně tak i meze třídících intervalů) či varianty znaku a na svislou osu absolutní nebo relativní četnosti třídících intervalů či variant. Do histogramu se zakreslí tvar hustoty (či pravděpodobnostní funkce) vybraného teoretického rozložení. Kromě 8 typů rozložení uvedených u Q-Q plotu umožňuje STATISTICA použít ještě další 4 rozložení: Laplaceovo, logistické, geometrické, Poissonovo.

3.5.2. Příklad

U 70 domácností byly zjišťovány týdenní výdaje na nealkoholické nápoje (v Kč).

Výdaje	(35, 65)	(65, 95)	(95, 125)	(125, 155)	(155, 185)	(185, 215)
Počet dom.	7	16	27	14	4	2

Nakreslete histogram s proloženou hustotou pravděpodobnosti normálního rozložení s parametry m a s^2 , kde m je aritmetický průměr a s^2 rozptyl vypočtený z dat.

Řešení:

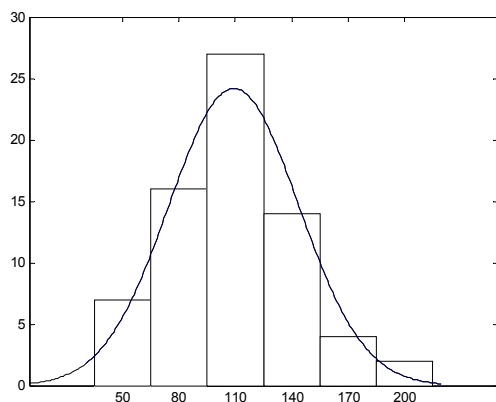
Pro výpočet průměru resp. rozptylu použijeme vzorec pro vážený aritmetický průměr resp. vážený rozptyl.

$$m = \frac{1}{n} \sum_{j=1}^r n_j x_{[j]} = \frac{1}{70} (7 \cdot 50 + 16 \cdot 80 + 27 \cdot 110 + 14 \cdot 140 + 4 \cdot 170 + 2 \cdot 200) = 109,14$$

$$s^2 = \frac{1}{n-1} \sum_{j=1}^r n_j (x_{[j]} - m)^2 = \frac{1}{69} [7 \cdot (50 - 109,14)^2 + \dots + 2 \cdot (200 - 109,14)^2] = 1138,24$$

Hodnoty hustoty pravděpodobnosti normálního rozložení s parametry m a s^2 musíme vynásobit číslem $30 \cdot 70 = 2100$, kde 30 je délka třídících intervalů a 70 rozsah datového souboru.

Histogram s proloženou hustotou pravděpodobnosti normálního rozložení

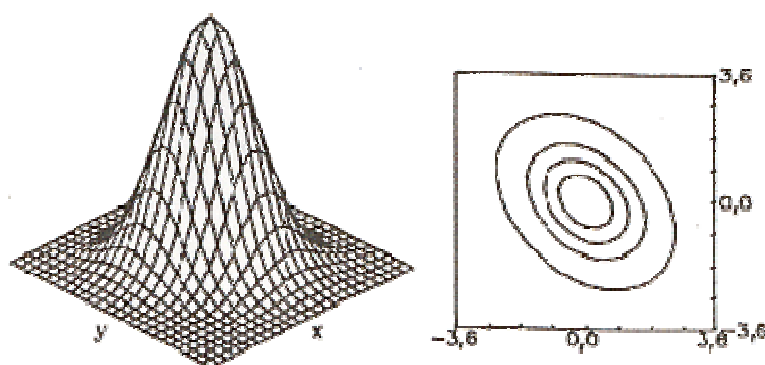
Vidíme, že tvar histogramu se poněkud odchyluje od tvaru hustoty pravděpodobnosti normálního rozložení. Malé hodnoty jsou četnější než velké – datový soubor je kladně zešíkmen.

3.6. Dvourozměrný tečkový diagram

3.6.1. Popis diagramu

Máme dvourozměrný datový soubor $(x_1, y_1), \dots, (x_n, y_n)$, který je realizací dvourozměrného náhodného výběru $(X_1, Y_1), \dots, (X_n, Y_n)$ z dvourozměrného rozložení. Na vodorovnou osu vyneseme hodnoty x_j , na svislou hodnoty y_k a do příslušných průsečíků nakreslíme tolik teček, jaká je absolutní četnost dvojice (x_j, y_k) . Jedná-li se o náhodný výběr z dvourozměrného normálního rozložení, měly by tečky zhruba rovnoměrně vyplnit vnitřek elipsovitého obrazce. Vrstevnice hustoty dvourozměrného normálního rozložení jsou totiž elipsy – viz následující obrázek.

Graf hustoty a vrstevnice dvourozměrného normálního rozložení s parametry $\mu_1 = 0, \mu_2 = 0, \sigma_1^2 = 1, \sigma_2^2 = 1, \rho = -0,75$:

Do dvourozměrného tečkového diagramu můžeme ještě zakreslit $100(1-\alpha)\%$ elipsu konstantní hustoty pravděpodobnosti. Bude-li více než $100\alpha\%$ teček ležet vně této elipsy, svědčí to o porušení dvourozměrné normality. Bude-li mít hlavní osa elipsy kladnou resp. zápornou směrnici, znamená to, že mezi veličinami X a Y existuje určitý stupeň přímé resp. nepřímé lineární závislosti.

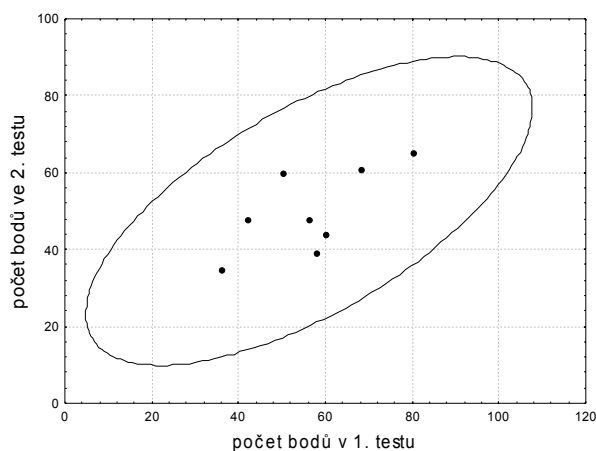
3.6.2. Příklad

Máme k dispozici výsledky testů ze dvou předmětů zjištěné u osmi náhodně vybraných studentů určitého oboru.

Číslo studenta	1	2	3	4	5	6	7	8
Počet bodů v 1. testu	80	50	36	58	42	60	56	68
Počet bodů ve 2. testu	65	60	35	39	48	44	48	61

Pomocí dvourozměrného tečkového diagramu se zakreslenou 95% elipsou konstantní hustoty pravděpodobnosti posuďte, zda tato data lze považovat za realizace náhodného výběru z dvourozměrného normálního rozložení.

Řešení:

Obrázek svědčí o tom, že předpoklad dvourozměrné normality je oprávněný a že mezi počty bodů z 1. a 2. testu bude existovat určitý stupeň přímé lineární závislosti, tzn., že u studentů, kteří měli vysoký resp. nízký počet bodů v 1. testu, lze očekávat vysoký resp. nízký počet bodů ve 2. testu.

3.7. Kolmogorovův – Smirnovův test normality dat

3.7.1. Popis testu

Testujeme hypotézu, která tvrdí, že náhodný výběr X_1, \dots, X_n pochází z normálního rozložení s parametry μ a σ^2 . Distribuční funkci tohoto rozložení označme $\Phi_T(x)$. Necht' $F_n(x)$ je výběrová distribuční funkce. Testovou statistikou je statistika $D_n = \sup_{-\infty < x < \infty} |F_n(x) - \Phi_T(x)|$.

Nulovou hypotézu zamítáme na hladině významnosti α , když $D_n \geq D_n(\alpha)$, kde $D_n(\alpha)$ je

tabelovaná kritická hodnota. Pro $n \geq 30$ lze $D_n(\alpha)$ aproximovat výrazem $\sqrt{\frac{1}{2n} \ln \frac{2}{\alpha}}$.

V případě, že neznáme parametry μ a σ^2 normálního rozložení, změní se rozložení testové statistiky D_n . Příslušné modifikované kvantily byly určeny pomocí simulačních studií.

3.7.2. Poznámka ke K-S testu ve STATISTICE

Test normality poskytuje hodnotu testové statistiky (ozn. d) a dvě p-hodnoty. První se vztahuje k případu, kdy μ a σ^2 známe předem, druhá (ozn. Liliefors p) se vztahuje k případu, kdy μ a σ^2 neznáme. Objeví-li se ve výstupu p = n.s. (tj. non significant), pak hypotézu o normalitě nezamítáme na hladině významnosti 0,05.

3.7.3. Příklad

Jsou dány hodnoty 10, 12, 8, 9, 16. Pomocí K- S testu zjistěte na hladině významnosti 0,05, zda tato data pocházejí z normálního rozložení.

Řešení: Odhadem střední hodnoty je výběrový průměr $m = 11$, odhadem rozptylu je výběrový rozptyl $s^2 = 10$. Uspořádaný náhodný výběr je (8, 9, 10, 12, 16). Vypočteme hodnoty výběrové distribuční funkce:

$$x < 8 : F_5(x) = 0$$

$$8 \leq x < 9 : F_5(x) = \frac{1}{5} = 0,2$$

$$9 \leq x < 10 : F_5(x) = \frac{2}{5} = 0,4$$

$$10 \leq x < 12 : F_5(x) = \frac{3}{5} = 0,6$$

$$12 \leq x < 16 : F_5(x) = \frac{4}{5} = 0,8$$

$$x \geq 16 : F_5(x) = 1$$

Hodnoty teoretické distribuční funkce $\Phi_T(x)$ v bodech 8, 9, 10, 12, 16:

$$\Phi_T(8) = \Phi\left(\frac{8-11}{\sqrt{10}}\right) = \Phi(-0,95) = 1 - \Phi(0,95) = 1 - 0,82894 = 0,17106$$

$$\Phi_T(9) = \Phi\left(\frac{9-11}{\sqrt{10}}\right) = \Phi(-0,63) = 1 - \Phi(0,63) = 1 - 0,73565 = 0,26435$$

$$\Phi_T(10) = \Phi\left(\frac{10-11}{\sqrt{10}}\right) = \Phi(-0,32) = 1 - \Phi(0,32) = 1 - 0,62552 = 0,37448$$

$$\Phi_T(12) = \Phi\left(\frac{12-11}{\sqrt{10}}\right) = \Phi(0,32) = 0,62552$$

$$\Phi_T(16) = \Phi\left(\frac{16-11}{\sqrt{10}}\right) = \Phi(1,58) = 0,94295$$

(Φ je distribuční funkce rozložení $N(0,1)$.)

Rozdíly mezi výběrovou distribuční funkcí $F_5(x)$ a teoretickou distribuční funkcí $\Phi_T(x)$:

$$d_1 = 0,2 - 0,17106 = 0,02894; d_2 = 0,4 - 0,26435 = 0,13565; d_3 = 0,6 - 0,37448 = 0,22552;$$

$$d_4 = 0,8 - 0,62552 = 0,17448; d_5 = 1 - 0,94295 = 0,05705.$$

Testová statistika: $D_5 = 0,22552$, modifikovaná kritická hodnota pro $n = 5$, $\alpha = 0,05$ je 0,343.

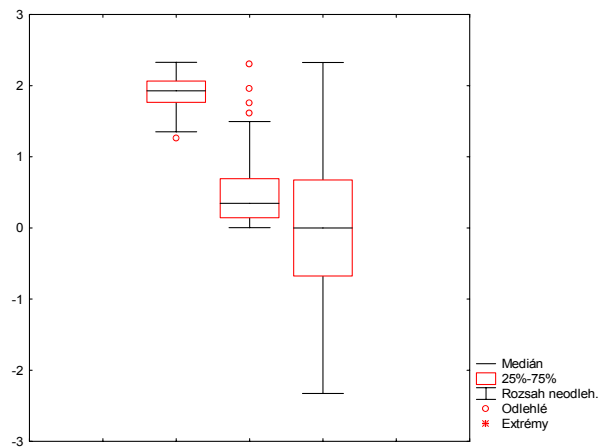
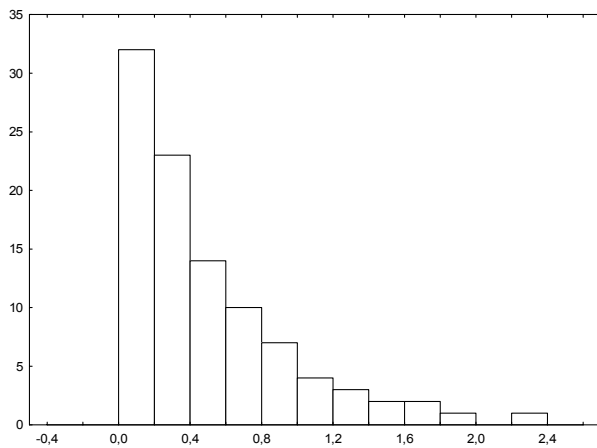
Protože $0,22552 < 0,343$, hypotézu o normalitě nezamítáme na hladině významnosti 0,05.

3.8. Shapirův – Wilkův test normality dat

Testujeme hypotézu, která tvrdí, že náhodný výběr X_1, \dots, X_n pochází z rozložení $N(\mu, \sigma^2)$. Test je založen na zjištění, zda body v kvantil-kvantilovém grafu jsou významně odlišné od regresní přímky proložené těmito body. S-W test se používá především pro výběry menších rozsahů, $n < 50$.

Kontrolní otázky

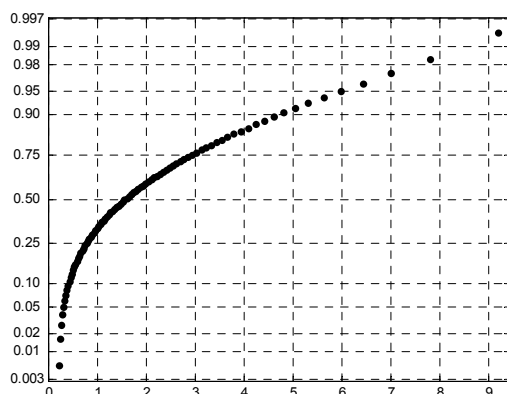
1. K čemu slouží diagnostické grafy?
2. Popište způsob konstrukce krabicového diagramu.
3. Jak budete interpretovat situaci, kdy v krabicovém diagramu je medián posunut směrem k dolnímu kvartilu?
4. V dvourozměrném tečkovém diagramu jsou tečky zhruba rovnoměrně rozptýleny uvnitř kruhového obrazce. Co lze říci o vztahu veličin X a Y?
5. Jak se liší provedení K-S testu normality dat v případě, kdy známe parametry normálního rozložení od případu, kdy je neznáme?
6. Jak souvisí S-W test normality dat s kvantil-kvantilovým grafem?
7. Z 99 hodnot byl sestaven histogram. Určete, který ze tří uvedených krabicových diagramů byl sestaven ze stejných hodnot. Svou volbu zdůvodněte.

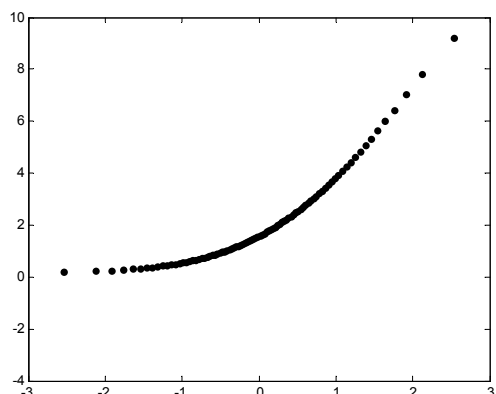
Výsledek: Jedná se o druhý krabicový diagram.

7. Pro datový soubor o rozsahu $n = 50$ byl vytvořen normální pravděpodobnostní graf a kvantil-kvantilový graf. Pomocí těchto grafů posuďte, zda se data mohou řídit normálním rozložením.

NP plot

Q-Q plot

Výsledek: Data nepocházejí z normálního rozložení, vzhled obou diagramů svědčí o značném kladném zešikmení.

Příklady

Příklady

1. Během semestru se studenti podrobili písemnému testu z matematiky, v němž bylo možno získat 0 až 10 bodů. Výsledky jsou uvedeny v tabulce:

Počet bodů	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Počet studentů	1	4	6	7	11	15	19	17	12	6	3

Pro počet bodů sestrojte krabicový diagram. Je počet bodů symetricky rozložen kolem mediánu? Vyskytují se v datech odlehle nebo extrémní hodnoty?

Výsledek: $x_{0,25} = 1$, $x_{0,50} = 6$, $x_{0,75} = 7$, medián je posunut k hornímu kvartilu, data vykazují zápornou šikmost. Odlehle ani extrémní hodnoty se nevyskytují.

2. (S) Pro počet bodů z 1. příkladu sestrojte normální pravděpodobnostní graf.

3. (S) Pro počet bodů z 1. příkladu sestrojte kvantil-kvantilový graf pro normální rozložení.

4. (S) Pro počet bodů z 1. příkladu testujte pomocí K-S testu na hladině významnosti 0,05 hypotézu, že se řídí normálním rozložením. Zjistěte hodnotu testové statistiky a odpovídající p-hodnotu.

Výsledek:

Testová statistika = 0,12895, Liliefors $p < 0,01$, hypotézu o normalitě zamítáme na hladině významnosti 0,05.

5. (S) Pro počet bodů z 1. příkladu testujte pomocí S-W testu na hladině významnosti 0,05 hypotézu, že se řídí normálním rozložením. Zjistěte hodnotu testové statistiky a odpovídající p-hodnotu.

Výsledek:

Testová statistika = 0,96906, $p < 0,01784$, hypotézu o normalitě zamítáme na hladině významnosti 0,05.

6. (S) Na 10 automobilech stejného typu se testovaly dva druhy benzínu lišící se oktanovým číslem. U každého automobilu se při průměrné rychlosti 90 km/h měřil dojezd (tj. dráha, kterou ujede na dané množství benzínu) při použití každého z obou druhů benzínu. Výsledky:

číslo auta	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
benzín A	17,5	20,0	18,9	17,9	16,4	18,9	17,2	17,5	18,5	18,2
benzín B	17,8	20,8	19,5	18,3	16,6	19,5	17,5	17,9	19,1	18,6

Pro uvedená data sestrojte dvourozměrný tečkový diagram se zakreslenou 95% elipsou konstantní hustoty pravděpodobnosti. Mohou data pocházet z dvourozměrného normálního rozložení?

Výsledek: ano.